

Redactioneel

door Ilona Seure

Graag sturen wij u weer een Nieuwsbrief toe met de nieuwste nieuwtjes over Navajeevan en Stichting Vrienden van Navajeevan. Begin februari vertrokken Ilona Seure (voorzitter) en haar vriend Joris van den Heuvel voor drie weken naar India. Zij brachten onder andere een bezoek aan Navajeevan waar zij zeer hartelijk ontvangen werden. Hoewel de tijd voorbij vloog en zij graag langer wilden blijven, bood het bezoek de mogelijkheid veel projecten van Navajeevan, binnen en buiten de stad, (opnieuw) te bezoeken. Uiteraard was er tijd om met de kinderen te spelen en van de nieuwste ontwikkelingen op de hoogte gesteld te worden. Verderop in deze Nieuwsbrief kunt u de ervaringen van Joris in de ziekenzaal lezen. Niet alleen werd er Nederlands bezoek aan Navajeevan gebracht, ook 'Navajeevan' bracht een bezoek aan Nederland. Begin februari mochten wij de directeur – Fr. Koshy – voor de vijfde maal in Nederland ontvangen. Naast officiële werkbezoeken aan o.a. Stichting Kinderpostzegels, Stichting Benie en Cordaid genoot hij van het Nederlandse carnaval en een middagje schaatsen – hoewel hijzelf het ijs niet opdurfde... Ook twee jongeren en een medewerkster van Navajeevan waren in Nederland. Heidi Timmerman heeft hun indrukken voor u op papier gezet. Wij wensen u veel leesplezier en danken u wederom voor uw betrokkenheid en steun aan Navajeevan!

Mijn vriendjes uit de ziekenboeg

door Joris van den Heuvel

Afgelopen februari was Joris van den Heuvel een week te gast bij Navajeevan. De drie weken die hij samen met Ilona door India reisde, waren zijn eerste ervaringen met India. Inmiddels is hij een grote vriend van Navajeevan geworden en bood aan een stukje voor onze Nieuwsbrief te schrijven. Hieronder zijn beschrijving van de ziekenzaal, alsmede zijn ervaring met zieke (straat) kinderen.

Tijdens mijn bezoek aan Navajeevan verbleef ik in een kamer naast de ziekenboeg. Hier worden alle zieke kinderen van de diverse projecten van Navajeevan verzorgd. Soms komen de kinderen ook rechtstreeks van de straat in de ziekenzaal terecht. Ernstig zieke kinderen worden naar het ziekenhuis gebracht of worden daar tijdelijk behandeld en verder in de ziekenzaal verzorgd. Het zaaltje is ongeveer acht bij tien meter met 25 bedden en een behandelkamer. Er is dag en nacht minimaal één verpleegster aanwezig en er zijn een aantal oudere jongens die meehelpen met praktische zaken zoals eten uitdelen.

Op het eerste gezicht was het één grote gezellige boel: lachende kinderen die spelletjes speelden, TV keken en af en toe gingen rusten op hun bed. Al spelende leerde ik de kinderen beter kennen en schrok ik van de zware handicaps en verwondingen. Twee kinderen met polio waarvan er één ook nog door een auto over zijn voet was gereden, één met een gecompliceerde beenbreuk die maar niet wilde genezen en nog meer om op te noemen. Met een glimlach vertelde mijn vriend met polio dat hij veel *nopi* had. Dit betekent pijn in het Telugu. (Telugu is de taal van Andhra Pradesh, de deelstaat waarin Vijayawada gelegen is – red.)

In de week dat ik bij Navajeevan gelogeed heb, zijn er twee kinderen direct van de straat binnengebracht. Opeens staat er dan een fietsriksja voor de deur

met een kindje op de bodem. Het project betaalt de riksja dan om zo te stimuleren dat de kinderen naar Navajeevan gebracht worden als ze ziek zijn. De straatkinderen worden in veel gevallen niet als mensen maar als ongedierte beschouwd. Het kindje, ongeveer acht jaar, zat helemaal onder de poep en zag eruit alsof hij rechtstreeks van de vuilnisbelt kwam. Hij was er erg slecht aan toe maar het heeft geen zin om hem rechtstreeks naar het ziekenhuis te brengen want daar zitten ze niet te wachten op vieze kindjes. Met de hulp van de overige kinderen heb ik het jongetje gewassen. Hij was doodsbang en kon van uitputting niet meer

staan. Hierna is hij met spoed naar het ziekenhuis gebracht en ben ik weer verder gaan spelen met de andere kinderen. Al lachend en wel want het leven gaat gewoon door in India, hoewel ik nog vaak aan het bewuste jongetje denk. Achteraf bleek dat hij epilepsie had.

Twee dagen later werd er weer een jongetje van een jaar of tien in erbarmelijke toestand binnengebracht, zijn naam is Edukondalu. Andere kinderen hadden hem in een overheidsziekenhuis gevonden, waar hij niet verzorgd werd. Na terugkomst in Nederland heb ik gehoord dat hij in het laatste stadium van aids zat en

nog een paar weken te leven had. Navajeevan heeft hem voor stervensbegeleiding naar een project van Moeder Theresa gebracht. Op 21 april ontving ik een email dat Edukondalu die ochtend in een liefdevolle omgeving vredig is overleden.

De cijfers:

In de periode april 2003 tot en met september 2004 zijn 2032 kinderen behandeld in de ziekenboeg. 150 van deze kinderen zijn na eerste verzorging en hulp doorgestuurd naar het ziekenhuis. Gelukkig komen de meeste kinderen binnen met makkelijk te behandelen klachten als koorts (732), schurft (209), pokken (71), open wonden (68), de griep (55), malaria (44) en oververhitting (42). Maar ook kinderen met serieuze ziektes worden binnengebracht. Hierbij moet u denken aan botbreuken (36), hepatitis (17), epilepsie (17), tuberculose (15), polio (5) tot in een uiterste geval een kind waarvan een ledemaat moet worden geamputeerd (1).

In deze periode is alleen al aan ziekenhuisrekeningen door Navajeevan ruim € 10.000 uitgegeven. Hiernaast komen nog de kosten voor de verpleging in de ziekenboeg, dokterskosten, de salarissen van de verpleegsters en de huisvestingskosten.

Tsunami

door Ilona Seure

Iedereen herinnert zich vast en zeker nog de beelden van de verschrikkelijke gevolgen van de tsunami, die op 26 december 2004 toesloeg. Vele betrokkenen van Navajeevan hebben ons gevraagd of ook Navajeevan getroffen was. Wij kunnen u geruststellen dat dit gelukkig niet het geval was. Wel zijn leden van het team van Navajeevan er op uitgetrokken om aan de kust te helpen. Met name in Machilipatnam – de plaats waar Navajeevan haar jaarlijkse uitje houdt – hebben ze gedaan wat ze konden doen om te zorgen dat mensen hun leven weer snel kunnen oppakken.

In Chennai (Madras) was de situatie echter veel ernstiger. Aangezien wij bevriend zijn met Stichting Karunalaya en er op dat moment twee Nederlandse vrijwilligers bij het straatkinderen project Karunalaya in Chennai aanwezig waren, hebben wij mensen die geld wilden overmaken voor de slachtoffers van de tsunami geadviseerd dat aan deze Stichting te doen.

Wij willen graag iedereen die een bijdrage heeft overgemaakt zeer hartelijk bedanken. Indien gewenst kunt u van Stichting Karunalaya een verantwoording inzien van de ontvangen gelden via hun website: www.karunalaya.nl Meer informatie is ook op te vragen bij Ilona Seure, zij heeft tijdens haar reis ook Karunalaya en de getroffen gebieden bezocht (Ilona@vrienden-van-navajeevan.nl).

Lopende zaken

door Mark Bos en Ilona Seure

Uiteraard blijven de Vrienden continu druk met allerlei zaken. Van een aantal stellen wij u graag op de hoogte:

- Mark Bos is druk bezig met de voorbereidingen van het Benefiet Concert. Dit klassieke concert waarvan de opbrengst naar Navajeevan zal gaan, zal dit najaar plaats vinden in Harderwijk. Professionele zangers hebben al aangegeven graag hieraan mee te werken! Tijdens de zomermaanden kunt u een uitnodiging verwachten.
- Al langere tijd wil Navajeevan een 'English Medium School' oprichten. Een school waar kinderen les krijgen in het Engels, in plaats van in de lokale taal Telugu. Kinderen die op zo'n school les hebben gehad, hebben een voorsprong op vervolg onderwijs, bijvoorbeeld aan de universiteit waar de boeken vaak in het Engels zijn. Stichting Kinderen van Indigo die zich richt op onderwijs in ontwikkelingslanden, heeft ons benaderd omdat ze met behulp van financiële steun van Child Rights International (www.childright.nl) graag Navajeevan wil helpen met het opzetten van de English medium school. Stichting Kinderen van Indigo en Child Rights International; bedankt!
- Onze website is toe aan een algehele update. Het nieuwe format van de website is inmiddels bekend en we hopen de nieuwe site eind mei on-line te zetten. Heeft u de Duitse versie van de website al gezien? En kent u toevallig een onderwijzer(es) of student Engels die het leuk zou vinden onze Nieuwsbrief naar het Engels te vertalen? Dan horen wij graag van u!

Jongerenuitwisseling

door Heidi Timmerman

Op uitnodiging van Stichting Kinderpostzegels kwamen er eind maart acht jongeren naar Nederland om deel te nemen aan een twee weken durende uitwisseling waarin zij van alles over hun ervaringen en de organisaties waarvan zij deel uitmaken met elkaar en met de Nederlandse jongeren deelden. Onder hen waren ook twee jongeren van Navajeevan; Vijay (15) en Saraswathi (17)!

'Your country – very silent country, akka,' merkte Vijay op de eerste dag al op. Ja, en als je dan even op je uit India meegebrachte trommel oefent voor een dansoptreden die avond, lijkt dat ineens wel heel veel lawaai in zo'n appartementencomplex.

Het was eerste paasdag in een buitenwijk van Leiden, waar we zojuist vanaf Schiphol waren gearriveerd. Spanning en onwennigheid alom; is dit nou Holland? Typerend waren ook de woorden van Anto (assistent directeur van Navajeevan), die hij vlak voor het vertrek van de kinderen uit India nog mailde; 'As the first trip to the Moon, our children are for the first time going outside the country for an International Exchange programme.' En wel een internationale uitwisseling met jongeren uit Mali, Senegal en India (Bangalore en Vijayawada). Het programma bestond voornamelijk uit het bezoeken van organisaties hier in Nederland die werken vóór en mét kinderen/jongeren in moeilijke omstandigheden.

En met het eerste bezoek werd de stilte al wel doorbroken... We brachten een bezoek aan cultureel centrum Aknathon in Amsterdam, waar thuisloze jongeren een HipHop groep gevormd hebben en die dag ook een optreden gaven. Geluid genoeg! En rook ook...

Dat was iets waar Praveena (meisje uit Bangalore) later nog wel iets over te zeggen had: ze zag hier veel gelijkheid tussen mannen en vrouwen, wat er in resulteerde dat ook veel vrouwen rookten – en hoewel ze het met die gelijkheid eens was, en de keuze ook nog wel aan mensen zelf wilde over laten of ze rookten of niet, had ze toch een dringende boodschap: rook niet in het bijzijn van niet-rokers.

Tussendoor was er ook nog ruimte voor bezoeken aan een toeristisch stukje Nederland; o.a. aan de Zaanse Schans en Madurodam.

Het was ook Praveena die tijdens een mimeworkshop, waarbij de jongeren hun sterkste indrukken van

Nederland moesten uitbeelden, de grachten en het water weergaf.

Dat ze een hoop indrukken hebben opgedaan, is zeker. Begin maar bij al die kleine dingetjes: hoe open ik een melkpak, waarom schudt iedereen elkaars hand om te begroeten en wat moet ik met dat papier op het toilet? Inspirerend waren ook de bezoeken aan het theater project ISH, het ROC met verschillende technische opleidingen en natuurlijk de foto's die ze onderweg mochten/moesten maken - de jongeren hadden camera's en fotorolletjes van SKN gekregen.

Saraswathi had de eer om de India-delegatie te vertegenwoordigen bij premier Balkenende; zij vertelde krachtig haar verhaal over de situatie van de werkende kinderen in India, en over de *bala sangha* die zij in samenwerking met Navajeevan hebben opgericht om die situatie te verbeteren. Aan premier Balkenende echter ook het verzoek om de Indiase regering aan te moedigen er op toe te zien dat de kinderrechten en de wetten ten aanzien van kinderarbeid ook daadwerkelijk worden nagekomen!

Toen na vele toezeggingen zijn secretaresse de kinderen verzekerde dat de premier een man van zijn woord was, zag Apu zijn kans schoon en vroeg: 'Could you change the weather then too?'

Komend uit de warmte van Senegal, Mali of India was het maar wat koud en winderig hier in Nederland. En toen Vijay het op de dag van vertrek ineens niet koud meer had, riep hij op Schiphol ook grappend: 'I will stay! I became a Dutch boy!'

Het was een betekenisvolle, intensieve, cultuurverschillvolle en leuke tijd samen.

Colofon:

Uitgave van **STICHTING VRIENDEN VAN NAVAJEEVAN**
Coxlaan 40
1695 HH Blokker
Telefoon: 0229 243173
E-mail: info@vrienden-van-navajeevan.nl
www.vrienden-van-navajeevan.nl

Postbank nr. 9155840
Kvk Utrecht: 30187278

Vormgeving en druk:
Eric Bontenbal en Heidi Timmerman